

Pastýřský list 2021

Milé sestry, milí bratři,

na začátku mého pátého pastýřského listu spojeného se vstupem do nového roku bych Vám všem chtěl nejprve popřát Boží požehnání, zdraví duše i těla a důvěru v Boží nezměrné milosrdenství.

Když jsem Vás oslovoval 1. ledna 2020 a zval Vás, abyste loňské heslo „Nebojte se“ měli trvale po celý rok na očích, nikdo z nás vůbec netušil, jak přiléhavým se toto zvolání stane tváří v tvář koronavirové pandemii, situaci, kterou si nikdo neuměl v danou chvíli ani představit.

Děkuji Pánu Bohu, že mi toto motto „Nebojte se“ pro minulý rok vnukl, protože od mnoha z Vás jsem pak během těch náročných měsíců vícekrát slyšel, jak inspirativním a podpurným se toto Boží slovo skutečně stalo pro ženy i muže nejen naší diecéze. A to zdaleka ne pouze pro věřící katolické křesťany.

A tak se nyní na prahu nového roku modlím, aby se stejně plodným a užitečným v našich životech stal i úryvek ze závěru knihy proroka Habakuka, který jsem vybral pro rok, jenž je před námi a do kterého vstupujeme s otázkou sice obvyklou, ale v současné pandemické situaci zároveň mnohem naléhavější: Co nám rok 2021 vlastně přinese?

Mnozí z nás hned asi k této základní otázce přidávají i otázky další: pomůže nám očkování, budeme se moci opět svobodně setkávat, vrátíme se k normálnímu způsobu života ve farnostech, bude možné cestovat, jezdit na poutě, uskuteční se naše diecézní pouť do znovuotevřené katedrály svatého Bartoloměje nebo ta národní ke svaté Ludmile, jejíž výročí si letos připomínáme?

Nevíme, ale snažíme se posilněni důvěrou v dobrého Boha neztratit optimismus a naději. Moc bych si přál, aby do této nejistoty spojené s mnoha otázkami ke každému z Vás dolehlo slovo našeho motto: „I kdyby pole nevydala pokrm, já přesto budu jásat v Hospodinu, svém spasiteli.“ (srov. Hab 3, 17n)

Bezprostředně po jeho vyslovení bych ale chtěl zdůraznit pro nás všechny, že nejen gramaticky, ale především duchovně hlavní v tomto Habakukově prorockém zvolání je věta: „Já přesto budu jásat v Bohu, svém spasiteli.“ To, na co bych se tedy, sestry a bratři, chtěl společně s Vámi v nadcházejícím roce v duchu našeho hesla soustředit, jsou důvody a zdroje radosti, které se neztrácí ani v těžkých a náročných chvílích a situacích.

Jde nám o nalezení a pojmenování pramenů radosti, jež je možné objevit i v současných náročných dnech a které na rozdíl od mnoha jiných zříděl spokojenosti či veselí nevysychají při nemoci, karanténě, při vládou nařízených omezeních nebo při jakýchkoliv jiných těžkostech. To také zdůrazňuje věta vedlejší našeho biblického citátu na rok 2021: „I kdyby pole nevydala pokrm“ a my můžeme doplnit „i kdyby očkování nebylo úspěšné, i kdyby nákaza ještě neskončila, já tomu všemu navzdory mohu zažívat radost, protože můj Bůh, který každému člověku vychází vstříc se svojí mocí a láskou, je i mně nablízku.“

Sestry a bratři, chci nás všechny vyzvat: společně i každý sám za sebe hledejme v celém roce 2021 důvody k radosti, kterou tento svět nemůže dát, ale ani vzít, a která je součástí naší víry a našeho vztahu s Kristem. My křesťané jsme ze své podstaty realističtí optimisté – jestliže totiž skutečně věříme, že Kristus vstal z mrtvých, pak jsme všichni pozváni být lidmi, kteří žijí z naděje, že tento svět i přes různá malá či velká trápení neochvějně a jednoznačně směřuje k plnosti radosti, kterou pro nás připravil sám Hospodin.

To nám všem zdůrazňuje také papež František hned na začátku ve své programové apoštolské exhortaci Radost evangelia:

„Chápu, že radost se neprožívá stejným způsobem ve všech životních etapách a za všech okolností, které jsou někdy velmi tvrdé. Přizpůsobuje se a přetváří a vždycky zůstává alespoň paprskem světla, který se rodí z osobní jistoty, že jsme nekonečně a nade vše milováni. Chápu lidi, kteří inklinují ke smutku kvůli vážným těžkostem, které je sužují, avšak postupně je třeba dovolit, aby se začala probouzet radost víry jako tajemná, ale pevná důvěra i uprostřed těch nejhorších protivenství.“ (EG 7)

Nebudme tedy, jak také František v této exhortaci píše, „smutnými křesťany žijícími ve stylu postní doby bez Velikonoc.“ (EG 6). Otevřme své životy perspektivě Božího království, do kterého jsme všichni pozváni.

Skutečná radost z Boha není laciná ani není něčím, co si musíme sami obstarat, zařídit či zasloužit. Není ani možné ji předstírat tam, kde není, a nutit se k ní. Je to radost založená na nepochopitelném, ale o to více skutečném daru Boží lásky k člověku.

A tak bych chtěl celou naši diecézi pozvat: prosme v roce 2021 zvláště za tento dar radosti z Boha! Prosme jeden za druhého, prosme o tuto duchovní radost v našich rodinách a komunitách, prosme o ni pro nás kněze a biskupy, prosme o skutečnou hlubokou radost pro všechna naše farní společenství. Prosme o ni svorně a vytrvale a děkujme všude tam, kde jsme ji objevili a kde ji můžeme zažívat.

Budme svému okolí právě touto radostí oporou a povzbuzením.

O to Vás, sestry a bratři, prosím a k tomu Vám také žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

Váš biskup Tomáš